

„За да видимъ, що той пѣе,
 „Дали нѣщо не желѣе.“
 Така нѣй ся потаихме,
 Тая пѣсень ми зачюхме :

„— Чютвый градъ днесъ и шумный Русчюкъ,,
 „Градче извѣстно мало въвъ дрѣвность :
 „Храбръ юнакъ пѣленъ съсъ смѣлость,
 „Стефанъ Мешю роденъ е тукъ*).
 „Въ двадесять лѣто на възрастѣж си,
 „Рѣвносно почна той наука да учи;
 „Слушящъ гласа на съвѣстьтѣж си,
 „Прадѣдна Исторія чюдно изучи.
 „Родъ да си спомогне сетнѣ наумява;
 „Страстно пожелава Балканъ да убиди :
 „За народность да мрѣ скоро ся рѣшява
 „Турскія яремъ сърдце му растѣжи.
 „Опинци стегна, пушка нарами :
 „Въ гора излѣзе; той ся заклани :
 „Съ двойца другари храбри ускоци,
 „И двама селци юначни момци,
 „С' Ангела Тиховъ, неговъ съсѣдецъ,
 „Съ Димитра Желювъ, ускокъ Търновець.
 „Три лѣта съ тѣхъ побѣдоносно,

*) М е ш ю прѣкарвахъ Стефана още отъ дѣтство, а въ-
 послѣдне врѣмя го прозвахъ попъ, понеже желта гѣста брада
 растилаше ся по юначноти му гърди до поясъ и краснее ге-
 роиската му снажна, висока и чвърста рѣстъ, приличенъ на
 лъвъ.